

La inauguració de la Sala Loiola que ara acomiadem

CRÀ'NICA SOCIAL. A finals del 1960, començava la història de la Sala Ciutat al barri de les Escodines. L'impuls de les Congregacions Marianes encapçalades pel pare Ferran Torra va acabar canalitzant una oferta alternativa de cultura i ideologia en una transició política i social.

El dia 30 de gener de 1960 va ser el dia que les Congregacions Marianes van abandonar el local situat al carrer de la Mel de Manresa, un lloc de molta concurrència, ja que durant vint anys s'hi havia format espiritualment i materialment bona part de la joventut de la ciutat. El cop sord i familiar d'aquella porta de ferro es va tancar per darrera vegada i va ressonar en molts ambients familiars. S'hi feien recessos espirituals, s'hi celebraven vetllades dominicals amb representacions d'obres teatrals, etc. Amb el temps, les instal·lacions fins i tot es van ampliar perquè s'hi pogués instal·lar una potent màquina de cinema sonor.

El mes de febrer de l'any 1960 van començar les obres de construcció del nou local -que es va conèixer com la Sala Loiola- a la plaça de Sant Ignasi. Així les coses, abans de les festes de Nadal del mateix any va ser beneït i inaugurat en una jornada celebrada amb molta joia pel reverend Valentí Gibert i Mensa, arxiprest de Santa Maria de la Seu de Manresa i prelat domèstic del sant pare.

L'escenari de la sala era presidit per les autoritats de la ciutat, juntament amb els pares de la Companyia de Jesús i altres representacions ciutadanes i provincials. Va cloure l'acte l'Orfeó Manresà, que va interpretar quatre composicions del seu repertori sota la direcció del seu mestre Agustí Coll i Herbera. A la tarda hi va tenir lloc la posada en escena de *El anticuario*, a càrrec de membres de les congregacions.

Foto: Antoni Quintana Torres